

शिरोधरांकधरां ॥ २६ ॥ चक्रेकृतं कटिकंधरयोर्योजनेन पृष्ठवंशं बभूजेत्यर्थः रवंतमिति रवंतं प्राग्वाङ्मि ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥

ततोऽस्य जानुना पृष्ठमवपीड्य बलादिव ॥ बाहुना परिजग्राह दक्षिणेन शिरोधरां ॥ २६ ॥ सव्येन च कटीदेशे गृह्य वाससि पांडवः ॥ तद्रक्षो द्विगुणं चक्रे रवंतं
भैरवं रवं ॥ २७ ॥ ततोऽस्य रुधिरं च कात्पादुरासीद्विशांपते ॥ भज्यमानस्य भीमेन तस्य घोरस्य रक्षसः ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधप
र्वणि बकभीमसेनयुद्धे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ततः स भग्नपार्श्वान् गो नदित्वा भैरवं रवं ॥ शैलरा
जप्रतीकाशो गतासुरभवद्वहः ॥ १ ॥ तेन शब्देन विप्रस्तो जनस्तस्याथ रक्षसः ॥ निष्पपात गृहाद्राजन्सहैव परिचारिभिः ॥ २ ॥ तान् भीतान् विगतज्ञानान् भी
मः प्रहरतां वरः ॥ सांत्वयामास बलवान्समये च न्यवेशयत् ॥ ३ ॥ न हिंस्यामानुषाभूयो युष्माभिरिति कर्हिचित् ॥ हिंसतां हि बधः शीघ्रमेव मेव भवेदिति ॥ ४ ॥
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा तानि रक्षांसि भारत ॥ एवमस्त्विति तं प्राहुर्जगद्गुः समयंचतं ॥ ५ ॥ ततः प्रभृतिरक्षांसि तत्र सौम्यानि भारत ॥ नगरे प्रत्यदृश्यं तनुरैर्नगरवा
सिभिः ॥ ६ ॥ ततो भीमस्तमादाय गतासुं पुरुषादकं ॥ द्वारदेशे विनिक्षिप्य जगामानुपलक्षितः ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा भीमबलोद्धूतं बकं विनिहतं तदा ॥ ज्ञातयोऽस्य भ
यो द्विग्राः प्रतिजग्मुस्ततस्ततः ॥ ८ ॥ ततः स भीमस्तं हत्वा गत्वा ब्राह्मणवेश्म तत् ॥ आचक्षेयथा वृत्तं राज्ञः सर्वमशेषतः ॥ ९ ॥ ततो नरा विनिष्क्रांतान् गरात्क
ल्यमेव तु ॥ ददृशुर्निहतं भूमौ राक्षसं रुधिरोक्षितं ॥ १० ॥ तमद्रिकूटसदृशं विनिर्णीतं भयानकं ॥ दृष्ट्वा संलुप्य रोमाणो बभूवुस्तत्र नागराः ॥ ११ ॥ एकचक्रांत
तोगत्वा प्रवृत्तिं प्रददुःपुरे ॥ ततः सहस्रशो राजन्नरान् गरावासिनः ॥ १२ ॥ तत्राजग्मुर्बकं द्रष्टुं सखीवृद्धकुमारकाः ॥ ततस्ते विस्मिताः सर्वे कर्मदृष्ट्वाऽतिमानुषं ॥
दैवतान्यर्चयांचक्रुः सर्वे एव विशांपते ॥ १३ ॥ ततः प्रगणयामासुः कस्य वारोऽयं भोजने ॥ ज्ञात्वा चागम्य तं विप्रं प्रपद्युः सर्वे एव ते ॥ १४ ॥ एवं पृष्ठः सबहुशो
रक्षमाणश्च पांडवान् ॥ उवाचनागरान्सर्वानिदं विप्रर्षभस्तदा ॥ १५ ॥

॥ १६३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तत इति भग्नानि पार्श्वानि पर्शवो अंगानि च हस्तपादादीनियस्य स तथा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ गत्वा गतवान् अन्येभ्योऽपि दृश्यंत इ
ति गमेः कनिष्ठा ततो नुनासिकलोपेतुगागमे चैतद्वपं आचक्षे ब्राह्मण इति शेषः ॥ ९ ॥ कल्यं प्रातः काले ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥